

رۆژی پینچ شەمەى ۳۰ى «ذى القعدة» ى سالى ۱۳۱۵ كۆچى - ۹ى نىسانى سالى ۱۳۱۴ ى رۆمى كە دەكاتە ۲۲ى نىسانى ۱۸۹۸ ى زايىنى لە شارى قاهىرەى پايتەختى مىسر يەكەم ژمارەى رۆژنامەى كوردى لە چاپخانەى «الھلال» لە لايەن مىقداد مەدھەت بەگى نەوہى بەدرخان پاشاوە چاپ كرا (۱).

رۆژنامەى «كوردستان» (۳۱) ژمارە لى دەرچووہ و ژمارە (۱-۵) لە شارى قاهىرە و (۶-۱۹) لە جنيف و لە (۲۰-۲۳) لە قاهىرە و ژمارە (۲۴) لە لندەن و ژمارەكانى ترى (۲۵-۲۹) لە فۆلكستۆن و ژمارە (۳۰-۳۱) ى لە جنيف دەرچووہ (۲)، ژمارە (۳۱) ى رۆژى (۶) ى موھەرەم ۱۳۲۰ (۱ى نىسانى ۱۳۱۸ ى رۆمى) بەرانبەر (۱۴) ى نىسانى ۱۹۰۲ دەرچووہ (۳).

مىقداد مەدھەت بەدرخان تەنيا پينچ ژمارەى «كوردستان» ى دەرکرد، سى ژمارەى يەكەمى لە چاپخانەى «الھلال» و دوو ژمارەكەى ترى لە چاپخانەى «كوردستان»، قەبارەى رۆژنامەكە گەورە نىيە و دوو ھەزار دانەشى لى چاپ كراوە، لە لاپەرەى يەكەمى رۆژنامەكەدا نووسراوە كە مانگى دوو جار دەرئەچىت، بەلام لەبەر گەلەيك ھۆ و كۆسپ بە رىكويىتى دەرئەچووہ، رۆژنامەكە بە شىوہى كرمانجى ژووورو بەشىوہى جزيرە و بۆتان بوو (۴)، عەبدولرحمان بەدرخان لە ژمارە شەشەوہ بوو بە سەرنووسەرى «كوردستان»، دوایى براكەى مىقداد لە شارى (جنيف) لە سويسراوہ دەرکرد، عەبدولرحمان بەدرخان رۆژنامەى «كوردستان» ى دەرکرد تا ژمارە (۳۱) كە كۆتايى ژمارەى رۆژنامەكەى (۵).

رۆژنامەى كوردستان و رۆلى لە بلاو كوردنەوہى ھۆشيارى نەتەوہى (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲)

بەرز عەباس
(كەلار)

له ژماره (۴) هوه به تورکیش وتاری تیدایه، به تاییه تی سکا لانا مه (عر ضحال)، پاشان نامی کراوه (اضیق مکتوب) که زورچار بو (سولتان عه بدولحه مید) نووسراون دژی به ربه ره کانی پوژنامه که و نازاردانی نه وه کانی (به درخان) (۶)، نه نووسه رانه ی که به ره میان له م پوژنامه دا بلاوکراوه ته وه نه مانه ن: «حاجی قادری کوی، نه حمه دی خانی، لاو شیخ نا. فه تاح، ش.م (ژ نه شرافین دیار به کری)، مه لا صالحی جه زیری، شیخ حه سن، میر جگه رخوین، عومه ر فه وزی، بحه یلی ره زا، ره ووف قوللری، ن ج.، سه ید تاهیر بو تی نه تنه یی» (۷).

له وانه یه پوژنامه ی کوردستان، تاقه پوژنامه یه ک بیت له هه موو دنیا که شه ش جار ناوونیشان و مه نزلگاکانی گورابیت، هو ی نه مه دیاره و پتوه ندی به دوو هوکاره وه هه یه:

یه که م: سانسور و هه ره شه ی ده وله تی عوسمانی که به رده وام چاوی له دوا ی پوژنامه که بووه و پاله په ستوی داخستنی خستوه ته سه ری.

دووه م: سه رنوسه ری پوژنامه که، به هه مان شیوه راونراوه، مه حکوم و ناواره ژیاوه (۸)، هه روه ها ده رچوونی پوژنامه که له قاهیره (میسر) بو نه م خالانه ده گه ریته وه:

۱- ناست به رزی پوژنبیری میسر (به راورد له گه ل ده وله تانی دیکه ی عه رب)، به هو ی داگیرکردنی له لایه ن ناپلیونه وه له سالی ۱۷۹۸ز و هیتانی گه لیک زانا له بواری جیاجیا، نه م داگیرکردنه کاریگه ری زوری له سه ر ناستی فیکری گه لی میسر هه بووه، ده توانین بلتین داگیرکردنی میسر جوولانه وه یه کی ئیجگار گه وره ی له ناوچه که دا به رپاکرد، به تاییه تی له میسر له بواری جیاجیای کومه لایه تی و پوژنبیری، به تاییه تی دا ببنکردنی چاپخانه و بایه خدان به شانۆ.

۲- له سالی ۱۸۸۲ ئینگلیز توانی میسر داگیر بکات، به لام به ناو هه ر له ژیر ده سه لاتی عوسمانیدا بوو، که واته نه مه جوړه نازادییه کی باشی له میسر بو نه بارانی ده وله تی عوسمانی دروست کرد بوو، له وئ کویونه وه و کاری سیاسیان دژی ده ولت ده کرد، به رای من ئینگلیز ریتگی به م کارانه ی دابوو بو نه وه ی زیاتر چیساوک (امتیازات) له ده وله تی عوسمانی وه ربگری.

۳- سه ره له دانی جوولانه وه ی چاکسازی به سه ره پرشتی (جه ماله ددین نه فغانی و محمه د عه بده) له میسر ده وریتی زور کاریگه ری له به رزکردنه وه ی پوژنبیری و کویونه وه ی نه یارانی ده وله تی عوسمانی هه بوو.

۴- کورد لای میسریه کان غه رب نه بوون، چونکه کوردیتی زور له میسر ده ژیان، نه مانه ش بو پاشماوه ی سه رده می سه للاحه ددین نه یووبی ده گه رانه وه، که نه وسا میسریه کان خو یان له مه ترسیدا بوون و کورد توانییان له مه ترسی خاچه رسته کان رزگاریان بکه ن و قودسیشیان لی بسپننه وه، نه مه جگه له هه بوونی زانا و قوتابی کورد له زانکوی نه زهه ر.

۵- شوینی ستراتیجی میسر بو ناسانکردنی هاتوچو بو ناوه وه و ده ره وه ی ده وله تی عوسمانی، بیجگه له بایه خی میسر بو بازارگانی جیهانی (۹).

پوژنامه ی «کوردستان» نوینه ری ریکخراویتیکی سیاسی نه بوو، ده رچوونی به ده ستپیشخه ری که سیتی کوردی نیشتمانپه روه ر بوو، که درکی به بایه خی پوژنامه وانی کردبوو له بواری هو شیارکردنه وه ی گه لیتی سته مدیده و بی به ش له که مترین بارودوخی په ره پیدانی پوژنبیری به نه ته وایه تیسه که ی، به لام نه و پوژنامه یه په نگدانه وه ی ناراسته ی فیکری و سیاسی هه موو نه وانه بوو که له بزوتنه وه ی بیداری نه ته وایه تی کورد کاریان ده کرد (۱۰)، له و چوار تیوره مو دپرنانه ی که باس له دروستبوونی نه ته وه ده که ن یه کیکیان قسه له سه ر گرنگی چاپ و بلاوکردنه وه و کاریگه ری و رۆلی له دروست بوون و بلاوکردنه وه ی هو شیاری نه ته وه یی ده کات، نه ویش تیوره که ی (نه ندرسون) هه که پئ له سه ر چاپ داده گری و ناوا باسی میکانیزمی چاپ ده کات «که سانیتک که یه کتری ناسن نه توانن له ریتگی چاپ و بلاوکردنه وه وه شتیتک بخویننه وه و خو یان سه ر به کات و شوینیتک بزنان، خه لک که له شوینیتکه وه هه والیتک وه رنه گرن، و دک یه کیش په فتار ده که ن» (۱۱).

دوا ی شکستی راپه رینه چه کداریه کانی کوردستان کورد و نواندنی زه بری زیاتری سولتان (عه بدولحه مید)*، نیشتمانپه روه ران و ده سته ی رووناکیبری کورد بو یه که م جار له ده ره وه ی سنووری ده سه لاتی سولتان عه بدولحه مید و له ده ره وه ی کوردستان، یه که مین پوژنامه ی کوردییان به

ناوی «کوردستان» له ۲۲ ی نیسانی سالی ۱۸۹۸ له قاهیره چاپ کرد (۱۲)، مه دحمت بهگ له سهروتاری به که مین ژماره ی «کوردستان» دا نووسیویه تی: «به داخه وه کورد له زۆر نه ته وه زیاتر خاوه ن بیر و هۆشن، جوامیرن، له ئایینی خۆیاندا رهوا و به هیزن، به لام وهک نه ته وه کانی دیکه خوینده وار و دهوله مه ند نین، نازانن دراوسیتکانیان چونن و چی نه کهن و ناگیان لی نییه، پشت به خوا نه م رۆژنامه یه مان نووسی و به پشتیوانی خوی گه وره له مه وودا ههر پارزه رۆژ جاریک بلاوی ده که مه وه» (۱۳)، ههروه ها میقداد مه دحمت به درخان له پاشکۆی ژماره ی به که می رۆژنامه که دا، به زمانی فه ره نسی ئامانج و مه به سستی ده رکردنی نه و رۆژنامه یه ی دیاری کردوه و گوتویه تی: «نه مه به که مین جاره به م زمانه نه م رۆژنامه یه م بلاو کردوه ته وه، بو مه به سستی تیگه یانندی زانیاری و گیانی خو شه ویستی له ناو رۆله کانی نه ته وه که م دوا هاندانی کورده کان بو نه وه ی ریگه ی پیشکه وتن و شارستانیه تی نو ی بگرن، له هه مان کاتیشدا نه ده بی نه ته وه بی خۆیانیا ن پی نیشان به دین، له بهر نه مه رووم کرده قاهیره، له بهر نه وه ی ده مه وی نیزام و ئاسایش بال به سه ر کوردستاندا بکیشی، بریارم دا له ریگه ی نه م رۆژنامه یه وه هه موو توانای خو م له ده ره وه ته رخان بکه م بو هه موو کاریک که قازانج به به ختیا ری و په ره ره کردنی بی ری تی دا بیت بو ها وولا تیانی کورد» (۱۴).

«کوردستان» له ریگه ی لاپه ره کانییه وه هه ولکی زۆری دا بو هۆشیا ری و وریا کردنه وه ی کورد له با ره ی نه وه ی له ولاته که یان رووده ات و تاریکی به سه ردی ری «کوردستان» بلاو کرده وه و له و وتاره دا کوردی واپیشان دا وه که زیهک و لیزان و ئازا و کارا و به جه رگ و خو به ختکه ر و پابه ندی ئازادین و نه وه ی له وتاره که دا ها تبوو نه مه یه وه ده لیت: «هه رچه نه ده ناوی کورد به ده گمه ن له میژووی جیهاندا باس ده کریت و گهلانی دیکه له چه رخی شارستانیدا له مالی گشتی کورد و کوردستان بی ناگان، کورد خاوه نی خاکیکی به رفراوانن که له کوردستانی ئی رانه وه در یژ ده بیته وه بو خه رپووت و تا قورنه که زتی دیجله و فورات له وی پیک ده گنه، ههروه ها له نه ده ولیش بلاو بوونه ته وه له ئی ران و ته نانه ت بلوو جستان و پروسیا و نه فغانستانیش و

به پی نه وه ی که ئینگلیزه کان دایاننا وه ژماره یان نزیکه ی (۴) ملیۆن که سه، دوا ی نه وه وتاره که باس له ناوه یانی کورد له سه رچا وه کانی ئاشووری و فارس ده کات، ههروه ها نه وه ی که (ریج) و کنه وکاری شوینه وارناس (لایارد) و کهسانی دیکه، بیجگه له م دووانه باسیان لیوه کردوون و کورد به که م میلیله ت بوون که (که له ک) یان وهک هۆیه کی گواستنه وه له ئاودا له زتی دیجله و فورات به کاره ینا وه، ئینجا وتاره که باسی موسلمان بوونی کورده کان ده کات و ده لیت: «ده وله تیان پی که ینا وه، ده وله تی نه یووبی و ده وله تی مه روا نی که پایته خته که ی دیاره کر بووه، دیاره کر له و کاته دا مه لبه ندی زانست و هونه ر بووه، وتاره که به م رسته یه کو تای دی ت: «نه مرۆش وهک هه موو ویلا یه ته کانی دیکه ی عوسمانی، کوردستانیش رۆژ له دوا ی رۆژ له ژیر سته می ئیداره ی عوسمانی خه ریکه ده تویته وه و له ناو ده چیت» (۱۵).

له لایه کی دیکه وه له سهروتاری ژماره (۲) دا روو له میر و ناغایانی کورد ده کات و لییان ده پرسیت (...). حه زه رته ی پیغه مه ر (د.خ) فه رموویه تی «حب الوطن من الایمان» (نه ی میر و ناغا و پادشایان له ئیوه ده پرسم تا ئیستا کن له ئیوه شتیکتان کردوه بو نیشتمانی خۆتان بو نه وه ی بزاین که ئیوه نیشتمانی خۆتان خوش ده ویت؟ خوشه ویستی نیشتمان نه وه یه که مرۆش نه هی لیت، یان ریگا نه دات دوژمنان بی نه ناو نیشتمان، خوشه ویستی نیشتمان نه وه یه که مرۆش ناوه دانی بکاته وه، خویندنگا و قوتابخانه و خیر و خیراتی تی دا دروست بکات، خوشه ویستی نیشتمان نه وه یه که مرۆش مندالانی نه و نیشتمانه بخاته به ر خویندن و خویندنه وه و فی ری پیشه و زانستی بکات» (۱۶)، کارکردنی میقداد مه دحمت به درخان له رۆژنامه ی «کوردستان» به و ئاراسته یه بووه، که هه می شه جه ختی له سه ر زانست و خوینده واری کردوه، به راده یه ک گرنگی به زانست و زانین دا وه، که ده یه ویت له میانه ی باسکردنی زانستدا ئایین بکاته هۆکاریکی گرنگ بو نه وه ی شه رعیه تی زانست و زانین بچه سپینیت، نهک هه ر نه وه نه، به لکو هه ولی نه وه ی دا وه که زانست بکاته پیوستیه کی گرنگی ئایینی (۱۷). نه م لایه نه ش بو خۆی جو ریکه له هۆشیا رکردنه وی تاکی کورد بو زانست و زانیاری که به شیکه هۆشیا ری نه ته وه یه، له ژیر سه ردی ری (بو کورد)، رۆژنامه که بلاوی

کردبووه دهیگوت: «ئەوی کوردینە، ئیوه لە خزمەتکردنی سولتان بەولاهە هیچ شتیکی دیکە ناکەن، ئەویش ئیوهی والی کردووه لای خەلکی رقی لیستان بیتەوه و ناویانگتەن خراب بیت لە هەردوو ژبان (دنیاوی و ئاخیرەت) و لە شارستانی و زانستی و زانیاری و خوشی ئازادی بی بەش کردوون بۆ مەبەستی ناپه‌وا ئیوهی بەکارهێناوه و ئەوپەری ئاواتی ئەوێه ئەو تاریکی و نەزانیه بەکاربێنی که ئیوه تییدا دەژین، ئەوی کوردینە ئیوه نازترین و زیرەترین گەلانی رۆژھەلاتن، چیتان کردووه بۆ پارێزگاریکردنی ئەو نیشتمانی که لە سەری دەژین؟ ئیوه گیانی خۆتان بەخت کردووه و کردووتانەتە قوربانی لە پیناوی مەبەست و هیوای ئەو سولتانە که ئەوپەری هیوای ئەوێه لەناوتان بەریت، باشە چیتان بۆ بەختیاری کوردستان کردووه؟ سولتان ولاتە کهی ئیوهی کردووتە پاروویەک بۆ کۆمەلە فەرمانبەرێکی دز، ئەری نەتانزانیوه ئەو خەلیفە یە که ئیوه گوێراپەلی دەکەن سولتانێکی زالمە و دەبیت لابیری؟ گەلیک میللەتی بچووک هەن لە ئەنجامی تیکۆشان بە غیرەتی خۆیان توانیویانە کۆتایی بە غەدر و ستەمی حکومەتەکانیان بێتن و بەختیاری خۆیان بەیننە دی، ئیوهش بە چاویکردنی ئەو جوړە میللەتە پارێزگاری لە بەختیاری و چەوسانەوه و شەرەفی خۆتان دەکەن (۱۸).

خالیکی گرتگ لە رۆژنامە «کوردستان» هەلۆستی رۆژنامە که یە بەرانبەر نەتەوهی ئەرمەن و داکوکی لە مەسەلە نەتەوهییه که یان گرتگییه کی زۆری هەیه، چونکه ئەم هەلۆستیە لە لایە که وه ئاستی هۆشیاری سیاسی ئەو رووناکییرانە و ناوهرۆکی ئازادیخوازانە ناسیونالیزمی کوردی دەدرده خات لە لایە کی دیکه وه، کیشە یه کی (فیکری و سیاسی) ئەو سەردەمە کی کۆمەلگای کوردستان پیشان دەدات (۱۹).

ناوهرۆکی وتارەکانی رۆژنامە «کوردستان» دەرخری ئەو راستییەن که (میقداد مەدحت و براکە ی عەبدوڵرەحمان بەدرخان) هەولیان داوه لە ریتگە ی ئەم رۆژنامە یه وه خەلک هۆشیار بکە نه وه و ئاگاداریان بکە نه وه لەو ستەمە ی که بەهۆی کورد بوونه وه لییان دەکری، بەناوی ئایینە وه گەر پیشتر شیخ عوبەیدوللای نەهری بە خەباتی چەکدارانە سەرکردایەتی بزوتنە وهی ناسونالیزمی کردبێ، ئەوه رۆژنامە ی کوردستان بە قەلەم

ئەم ئەرکە ی گرتووه ته ئەستۆ، رۆژنامە ی «کوردستان» بایەختیکی زۆری بە پروپاگەندەکردن بۆ بیروباوهری نیشتمانی داوه و گوتاریکی بە ناوونیشانی (ولات - وەتەن) مەوه بە تاییهت بۆ ئەم مەسەلە یه تەرخان کردووه، گوتارنوس ئەم چەمکە ی بە وه لیک داوه ته وه که نیشتمانی کوردی بە (کوردستان) ناوبردووه و بە جەستە یه کی برینداری چواندووه، دەکریت لە گوتارەکانی دیکە شدا (کورد) و (کوردەکان) و (کورد و کوردستان) و سەرنجی دروست بوونی هەلۆستی نەتەوه یی کورد بەدین (۲۰)، بیجگە لە وه، عەبدوڵرەحمان بەدرخان لە ریتی رۆژنامە ی «کوردستان» مەوه گەلیک بانگە وازی بۆ کوردان نارد که لەو بانگە وازانە دا هانی دەدان دژی حوکمی سولتان عەبدوڵحەمید بوەستن و ئەو بارودۆخە تراژیدیایە کارەساتبارە ی بیر دەهێنانە وه که تییدا دەژین لە سایە ی حوکمی دواکە وتوو و دیکتاتۆریانە ی سولتاندا، لە بانگە وازیکیدا نوسیبوو ی و دەیگوت: «تکا لە کوردان دەکەم که بە گوێ و دل گویم لی بگرن دوا ی ئەوه ی که خۆییان پی دەناسینی دەلیت: «ئەوه نەدم بەسە که بلیم من مرۆفیکم لە ولاتی غەریبیدا دەژیم، من کوری که سیکم که پیش ئیستا لە پیناوی سەلامەتی و ئازادی و بەختیاری کورددا قوربانی داوه و منیش هەر لە پیناوی ئەو مەبەستە دا کار دەکەم و باوکم لە پیناویدا تیکۆشاوه (۲۱).

«کوردستان» نەخشییکی دیاری لە پروپاگەندە و بلاوکردنە وهی ئەدەبی کوردیدا هەبوو، شوێنیکی گرتگی لەسەر رووپەرەکانیدا بۆ داھینانی قەلەمی کوردی لە بواری هونەرەکانی ئەدەبدا تەرخان کردبوو، ئەوه بوو لە ژمارە دووه وه دەستی بە بلاوکردنە وهی داستانی (مەم و زین) ی ئەحمەدی خانێ کرد، ئەم داستانە جیتی بایەختیکی زۆری خۆیندەوارانی کورد و زانیانی ئەوروپاش بوو (۲۲)، هەر وه ها بەشیوه یه کی گشتی لە رۆژنامە ی کوردستاندا ئەدەبیات توانی کاریکی و ابکات که فەرھەنگ و کولتوری کوردی لە که لە پووریکی (تورکی - فارسی - عەرەبی) بگوتزیتە وه بۆ فەرھەنگ و کولتوری بە تەواوی نەتەوه یی و ئەدەبی نەتەوه یی پیشانی رۆلە ی کورد بدات (۲۳)، بیجگە لە وه، لە چەند ژمارە یه کدا هەندێ بەرھەمی میترۆوبی و چەند لاپەرە یه کی «شەرەفنامە» ی شەرەفخانێ بدلیسی، لە مەر

بەدرخانئىيەكانى باپىرانى خاوەن رۆژنامەكە ھەندى شت
بلاوكراونەتەو (۲۴).

رۆژنامەكە جۆرتىك لە خويئندەو ھە بۆكتىبى «الھىدىة
الھىدىة فى اللغە الكردىة» دەكات لە ژمارە (۳)ى
رۆژنامەى كوردستان، ئەو كتيبە بەگرنىگ
ھەلدەسەنگىت، كتيبەكە ھەك عەرەبى باسى زمانى
كوردى دەكات، ھەموو دىيالكتە زمانەكانى كوردى
بەيەك گەياندو، خويئەرانى رۆژنامەكە ھاندەدات ئەو
كتىبە بخويئەو، ئەو بلاوكراونەتەو ھە نیشان دەدات:

يەكەم: بەتەنگەو ھەتەنى يەكگرتووبى زمانى كوردى.
دووم: ھاندانى زانا و خويئەرانى ئەوكات بۆ ئەو ھى
خەمى زمانەكەى خويان بخۆن (۲۵).

تا بلاوكرندنەو ھى «كوردستان» زمانى كوردى تەنيا بۆ
ئاخافتن و ھۆننەو ھى شىعر بەكار ئەھيئرا، جگە لە
عەقىدە نامەكەى مەولانا خالىدى نەقشبنەدى (۱۷۷۹
- ۱۸۲۷) و، مەولوود نامەكەى شىخ حسىتى قازى
(۱۷۹۱-۱۸۷۰) بە كرمانىجى خواروو، چەند
نووسىنىكى مېژوووبى و فۆلكلۆرى مەلا مەحموودى
بايەزىدى (۱۷۹۹-۱۸۶۷) بە كرمانىجى سەروو،
بەرھەمىتى تى نىيە بەم زمانە نووسرايى و ئىستى
لەبەردەستدا بى، كوردى ھىشتا نەبووبو بە زمانى
نووسىنى نامە و پەخشان، خويئەوارانى كورد لە
ناوخوياندا بۆ نامە نووسىن زمانى فارسى، يان توركىيان
بەكاردەھيئا، رۆژنامەى «كوردستان» سەرەتاي دەست
پيكردى نووسىنى بابەتى سىياسى و ئەدەبى و
كۆمەلايەتى و مېژوووبى بە زمانى كوردى (۲۶).

ئەو ھى گرنىگە كارىگەرى رۆژنامەى «كوردستان» بە
لەسەر كۆمەلگەى كوردى ئەو سەردەمە كە رۆلئىكى
بەرچاوى بىنيو، ھەك لەم نمونەيەدا بۆمان دەردەكەوئىت.
«كوردستان» لە سووربا ناوى دەرکرد، بە تايبەتى لە
دیمەشق كە بوو خالى دەستکردن بە بەشىنەو ھى
رۆژنامەكە بەسەر ھەموو ناوچەكانى كوردستاندا
ئەوانەى ھاتبون بۆ دیمەشق بە شوئىن ئىشوكاردا دەرگەران،
يەكئىك لەو نىشتەجىيانەى دیمەشق ئەمەى خوارو ھى لە
نامەيەكى بلاوكراونەى نىو رووبەرتىكى سىيەم ژمارەدا
نووسىو: «چەند ژمارەيەكەم لە رۆژنامەكە كرى و
كوردەكانم لە دەورى خۆم كۆكردەو تا پيەكەو ھە
بىخويئەو، ھەر ئەوئەدى زانىيان ناوى

«كوردستان» ھە، مېرەكەيان دەرى دەكات، لە شادى و
خويئاندا دنيايان بەخويان نەدەگرت، بۆ پيژلئىيان
ھەليانبرىيە سەر سەريان، كاتىك لە ناوەرۆكەكەى
تېگەيشتن وشەكانى رايچلەكاندن، لە نىو خوياندا
بەلئىيان دا ھاوكارى و يارمەتى يەكدى بەدن و
مندالانىان پيىرى پيشەى تەكنىكى بكەن» (۲۷).

لەبەر ئەو ھى دەكرت ھەك نمونەى رۆشنىبىرى ئۆرگانى
سەيرى مىقداد مەدحت بەدرخان بكرت، ئەو
رۆشنىبىرى ئۆرگانىيەى فەيلەسووفى ئىتالى «گرامشى»
باسى لئىو دەكات، كە لاي ئەو بىرمەندە ئىتالىيە
رۆشنىبىرى ئۆرگانى و اتاي رۆشنىبىرى پيشەرەو، ئەو
رۆشنىبىرى كە پيشەرەوى گرووپ و چين و توئزەكەى خۆى
دەكات لە ھۆشيارىدا، لە پيئاو بەرپاكردى
گۆرانكارىيەك لە بارودۆخى باوى كۆمەلگە و
گرووپەكەى خويدا (۲۸)، (بەھات حەسىب قەرەداخى)
دەبارەى رۆژنامەى «كوردستان» و تووئەتى: «يەكەم
رۆژنامەى كوردى «كوردستان» يەكەمىن دەنگ ھەلپىنى
ئاشكرائى رۆشنىكرانى كورد بوو، كە بە شىوازى رۆژنامە
و بە كەلك وەرگرتن لە چاپخانە و بە زمانى كوردى
بدرئى بە گوئى كورد و جىھاندا، ھەم كۆشش و پروزەيەكى
جىددى بوو بۆ ناساندنى كورد و زمان و مېژوو ئەدەب و
قوربانىيەكانى و ئازابىيەتەكانى بە دنياى دەرووبەر،
ھەم يەكەمىن پەيمانى نارەزايى و پەخنى توند و
ئاشكرابوو لە دەسلالەتدارانى عوسمانى، لە لايەكى
تريشەو «كوردستان» ئەو مامۆستايە بوو كە خەلكى
كوردستانى ھۆشيار دەرەو ھە و ئەو بانگەوازە بوو كە لە
خەوى قورسى دواكەوتووبى ھەئاگای دەھيئانەو، زۆر بە
توندى پەخنى جىددى لە ھەل و مەرجى سىياسى،
كۆمەلايەتى و فەرھەنگى كوردستانى ژيئەدەست دەگرت
(۲۹)، جەغفەر عەلى نووسىوئەتى: «لەگەل لە
دايكبوونى رۆژنامەى كوردستاندا ناسىوناليزمى كوردى
ھەرەمى دەسلالات و سنوورى تاكى سەركرەدەبەزىنى و
دەبى بە خەون و پەيامى گرووپئىكى چالاك و رووناكبرى
كۆمەل، دواجارىش ئەم گرووپە رۆشنىبىر و خويئەوارە
دەبىتە عەقلى دامەزرىنەر و ھەلسووپرئەرى كۆمەل و
پيەخراو سىياسى و كولتورىيەكانى دواتر لە
كوردستانى بندەستى عوسمانىدا (۳۰).

رۆژنامەنووسى كوردى رۆلئىكى زۆر گەورەى بىنى نەك

تهنیا له پاراستنی زمانی کوردی، به لکو له هه مان کاتدا له بهر و پێش بردنی زمانی کوردیدا، بۆ ئه و کاته ئه وه شتیکی زۆر پێویست بوو به تایبه تی، چونکه به هۆی نه خۆتنده وارییه وه، داگیرکهران ده یانویست کولتووری خۆیان به سه ر نه ته وه کانی تر دا بسه پێتن، له بهر ئه وه رۆژنامه نووسی کوردی هه ولێ ئه دا نا ره زایه تی باش و به کوردییه کی په تی بدویت (۳۱)، (د. رفیق سابیر) یش ده لیت: «رۆژنامه ی «کوردستان» سه ره تایه کی نوێیه له ژبانی رۆشنبیری و سیاسی کورددا، نیشانه ی پێگه یشتنی هۆشیاری نه ته وه یی و رۆلی ده سه تی نوێی خۆتنده واری کورده له خه باتی ناسیۆنالیزمی و رزگاریخواییدا، هه ره ها ده کریت به سه ره تایه کی ده رکه وتنی ناسیۆنالیزمی کورد دابنریت (۳۲).

رۆژنامه ی «کوردستان» وه ک یه که مین ته قه للا ی ده رکردنی رۆژنامه ی کوردی و وه ک نوێنه ری ئایدیۆلۆجی سیاسی هه لبژارده ی ئه و سه رده مه ی کۆمه لی کورد و وه ک داهینانی شتیه که نوێی خه بات له پینا و سه ندنی مافی نه ته وه بیدا، کاریکی ئه وه نده گه وره یه، ئه گونجیته به خالی وهرچه رخان دابنری له میژووی بزوتنه وه ی نه ته وه یی کوردا (۳۳)، له مه وه وه ک ئاماژه یه کی گشتی ده توانین بلیین رۆژنامه ی (کوردستان ۱۸۹۸-۱۹۰۲) له رووی په یامی رۆژنامه نووسییه وه هه لگری گوتاری نه ته وه یی، نیشتمانی، مرۆبیه (۳۴).

بۆ زیاتر سه لماندن و دووپاتکردنه وه، بۆ ئه وه ی بزاین چۆن بووه ته نه وتی چرای خه باتی نازادیخوای کوردستان ئه م خالانه ده خه ینه روو:

یه که م: که ناوه که ی کوردستان بووه، ئه وه ده گه یه نی، نیشتمانیکی نه ته وه یی کوردنشین به ناوی کوردستانه وه هه یه، مانای دوو واتای زۆر گرنگ ده به خشی، یان بلیین به یاننامه یه که روو له دوژمن ده کات و پیتی راده گه یه نی، ئیمه خاوه ن نیشتمانیکی نه ته وه یی داگیرکراوین ناوه که ی کوردستانه، هاوکات له گه ل ئه وه دا به کۆمه لانی خه لکی کوردستان ده لیت: «هۆشیار بن، ئیمه کوردستانین، بۆ سه رفرازی کوردستان تی ده کوشین، چونکه سه لماندنی بوونی خاکی نه ته وه یی و ناوه فه رمییه که ی یه کیکه له مه رجه سه ره کییه کانی وه ده ست هینانی مافی چاره نووس و دروستکردنی ده وله تی کوردی.

دووه م: ده رچوونی به زمانی ره سه ن و شیرینی کوردی ناسنامه نه ته وه ییه که ی دووپات ده کاته وه و گیانه که شی هه ره ک زانی به ناوبانگی ئه لمانی (هانگر) ده لیت: «زمان گیانی نه ته وه یه».

سپیه م: ناوه رۆکی با به ته سیاسی و نه ته وه ییه کانی سه باره ت به کیشه ی کورد و ناردنی دوو هه زار دانه بۆ کوردستان که به خۆراییی دابه ش بکری، خۆی له خۆیدا چرایه کی رۆشنکه ره وه ی رتگیای خه بات بووه، بگره جۆشانی هزر و هۆشی نه ته وه ییشه.

چواره م: رۆژنامه یه ک ده وله تی داگیرکهر به وه پهری توانایی خۆیه وه به ره ره کانبی بکات، رۆژنامه که ش ئه م ولات و ئه و ولات بکات، بی گومان ده ور و هیزتیکی تایبه تی سه باره ت به ئه رک و په یامه نه ته وه ییه که ی زیاتر دروست ده کات (۳۵).

پینجه م: یه که خستنی دیالیکته جیاوازه کانی زمانی کوردی له یه ک رۆژنامه دا، ئه مه ش مانای یه که گرتووی کورد ده گه یه نی.

سه رچاوه و په راویزه کان:

- (۱) د. که مال مه زه ره ئه حمه د: تیگه یشتنی راستی، شوینی له رۆژنامه نووسی کوردیدا، به غدا، ۱۹۷۸، ل ۵۸ - ۶۰.
- (۲) حه مه سه عید حه مه که ریم: یاد ی هه شتاویه ک ساله ی رۆژنامه نووسی کوردی، سلیمانی، ۱۹۷۹، ل ۲۳.
- (۳) مه محمود زامدار: (کوردستان) ی دایک، هه ولتیر، ۱۹۹۸، ل ۸.
- (۴) جه لیلی جه لیل: هه ندی سیمای ژبانی کۆمه لایه تی و سیاسی کورد له کۆتایی سه ده ی نۆزه یه م و سه ره تای سه ده ی بیسته م دا، و/ئه نه ره قادر، چاپی دووه م، سلیمانی، ۲۰۰۶، ل ۲۸.
- (۵) هوگر طاهر توفیق: دورالصحافة الكردية في تطوير الوعي القومي الكردي (۱۸۹۸ - ۱۹۱۸)، دهوک، ۲۰۰۴، ل ۹۵.
- (۶) مه محمود زامدار: سه رچاوه ی پیتشو، ل ۸.
- (۷) د. که مال فوناد: کوردستان یه که مین رۆژنامه ی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲)، ۲۰۰۰، ل ۲۰.
- (۸) هه مان سه رچاوه، ل ۲۲.
- (۹) د. عه بدوللا عه لیاوه یی: رۆژنامه ی کوردستان (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) خۆتنده وه یه کی میژووی، گۆشاری (رۆژنامه شانی)،

- ژماره (۸)، سالی دووم، ۲۰۰۲، ۲۲۸ - ۲۲۹.
- (۱۰) د.عبدالوفه تاج عهلی بۆتانی: رۆژنامه‌ی کوردستان و سیاسه‌تی سولتان عهبدوخمید، و / عهبدوکهریم شیخانی، گۆفاری (رۆژنامه‌فانی)، ژماره (۸)، سالی دووم، ۲۰۰۲، ۱۴۰ ل.
- (۱۱) حوسین محهمه‌د زاده: رهوتی میژووی ناسیونالیزمی کوردی و هۆکاره‌کانی، گۆفاری (کۆچ)، ژماره (۴)، ۲۰۰۶، ۹۲ ل.
- سولتان (عهبدوخمیدی دووم) سی و چواره‌مین سولتانی ده‌ولته‌تی عوسمانیه‌یه له‌تەمه‌نی سی و چوار سالی چوه سه‌رتەختی ده‌سه‌لات، له سالی ۱۸۴۲ له‌دایک بووه و له ماوه‌ی نێوان (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹) ده‌سه‌لاتی له‌ده‌ست بوو، برای مورادی پینجهم بوو، به‌لام دوژمینی یه‌کتیریون، ناوبراو بۆ یه‌که‌مین جار له‌سالی (۱۹۰۰) زانکۆی (دارالفنون)ی کرده‌وه، سولتان عهبدوخمیدی دووم دوژمینی سه‌رسه‌ختی کوردان بوو، له تۆکتۆهری (۱۸۸۲) دوا‌ی سووتاندن و کوشتار و تالانییه‌کی زۆری ناوچه‌ی شه‌مزینان، شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری سه‌رۆکی راپه‌رینه‌که‌ی کوردی به‌دیله‌ گرت و نه‌فی کرد بۆ نه‌سکه‌نده‌روونه، له سه‌رده‌می نه‌وشدایه له ۱۸۸۹/۵/۲۱ دوو گه‌نجی خۆتندکاری کورد (د.عه‌بدوللا) و (د.نیسحاق سکوتی) له نیسه‌ته‌نبول حزبیکی به‌ناوی (نیسحاق و ته‌ره‌قی) داده‌مه‌زۆرتن و له‌کۆتاییدا ده‌بیته‌هه‌رێگایه‌ک بۆ له‌ناوبردنی سیسته‌می نیسحاقی عوسمانی (د.محهمه‌د حرب: سولتان عه‌بدوخمیدی دووم، و/د.نیسحاق عه‌مد، هه‌ولتیر، ۲۰۰۲، ۲۵ ل). (د.فه‌هاد په‌یربال: سولتانه‌ عوسمانیه‌یه‌کان، سلیمانی، ۲۰۰۷، ۵۳ ل.
- (۱۲) جه‌عفه‌ر عه‌لی: ناسیونالیزم و ناسیونالیزمی کوردی، چاپخانه‌ی رهنج، سلیمانی، ۲۰۰۴، ۱۷۸ ل.
- (۱۳) نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین: چەند لاپه‌ره‌یه‌ک له میژووی رۆژنامه‌وانی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۱۸)، به‌رگی یه‌که‌م، سلیمانی، ۲۰۰۷، ۴۷ ل.
- (۱۴) د.عه‌بدولفه‌تاج عه‌لی بۆتانی: سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ۱۴۵ ل.
- (۱۵) هه‌مان سه‌رچاوه، ۱۵۱ ل.
- (۱۶) به‌هات حه‌سیب قه‌ره‌داخی: سه‌ره‌تاکانی رۆشنه‌گری لای کورد «هه‌نگه‌دانه‌وه‌ی له یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردیدا»، گۆفاری (تۆتۆینه‌وه)، ژماره (۱)، سالی یه‌که‌م، هه‌ولتیر، ۲۰۰۵، ۱۶۴ ل.
- (۱۷) عوسمان یاسین: به‌ره‌و خۆتندنه‌وه‌ی سۆسیۆ - رۆشنییری له یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردیدا، گۆفاری (سه‌نته‌ری براهه‌تی)،
- ژماره (۵)، سالی یه‌که‌م، ۱۹۹۸، ۸ ل.
- (۱۸) د.عه‌بدولفه‌تاج عه‌لی بۆتانی: سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ۱۵۲ - ۱۵۳ ل.
- (۱۹) ره‌فیع سابیر: کولتور و ناسیونالیزم، چاپی دووم، سلیمانی، ۲۰۰۴، ۱۸۲ ل.
- (۲۰) جه‌لیلی جه‌لیل: دامه‌زاندنی یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی و چالاکی کوردستان، و: سدیق صالح، گۆفاری (رۆژنامه‌فانی)، ژماره (۸)، سالی دووم، ۲۰۰۲، ۱۷۷ ل.
- (۲۱) د.عه‌بدولفه‌تاج عه‌لی بۆتانی: سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ۱۵۲ ل.
- (۲۲) جه‌لیلی جه‌لیل: دامه‌زاندنی یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی و چالاکی کوردستان، ۱۷۹ ل.
- (۲۳) فه‌ره‌نگ موزه‌فه‌ر نه‌حه‌مده: رۆلی رۆژنامه‌ی کوردستان (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) له بووژانه‌وه‌ی رۆشنییری کوردیدا، گۆفاری (رۆژنامه‌فانی) ژماره (۸)، سالی دووم، ۲۰۰۲، ۲۱۶ ل.
- (۲۴) جه‌لیلی جه‌لیل: هه‌ندێ سیمای ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و کولتوری کورد له سه‌ده‌ی نۆزه‌ده‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا، ۴۶ ل.
- (۲۵) شاخه‌وان مه‌لا محهمه‌د: رۆژنامه‌ی کوردستان و کاریگه‌ری له‌سه‌ر هۆشیاری نه‌ته‌وه‌یی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲)، گۆفاری (رۆژنامه‌نوس)، ژماره (۵)، ۲۰۰۵، ۱۰۱ ل.
- (۲۶) نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین: چەند لاپه‌ره‌یه‌ک له میژووی رۆژنامه‌وانی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۱۸)، ۶۵ ل.
- (۲۷) جه‌لیلی جه‌لیل: دامه‌زاندنی یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی و چالاکی کوردستان، ۱۷۲ ل.
- (۲۸) عوسمان یاسین: سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ۷ ل.
- (۲۹) به‌هات حه‌سیب قه‌ره‌داخی: سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ۱۵۹ ل.
- (۳۰) جه‌عفه‌ر عه‌لی، سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ۱۸۱ ل.
- (۳۱) نازاد هه‌یدايت ده‌لۆ: دیداری رۆشنییری و رۆژنامه‌گه‌ری کوردی، ۱۹۹۹، ۱۳ ل.
- (۳۲) ره‌فیع سابیر: سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ۱۸۱ ل.
- (۳۳) نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین: چەند لاپه‌ره‌یه‌ک له میژووی رۆژنامه‌وانی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۱۸)، ۶۸ ل.
- (۳۴) هه‌یش ره‌سه‌ول: رۆژنامه‌ی نه‌هلی له باشووری کوردستان (۱۹۹۴ - ۲۰۰۲)، سلیمانی، ۲۰۰۶، ۴۰ ل.
- (۳۵) مومتاز حه‌یده‌ری: ده‌وری رۆژنامه‌نووسی کوردی له پیتگه‌یانندی هۆشیاری نه‌ته‌وه‌یی له بزافی رزگاریخوازی کورددا، گۆفاری (کاروان)، ژماره (۱۹)، ۱۹۹۸، ۲۱ ل.